

[Glistrup]

til at beregne bundfradraget på basis af prisindeks i stedet for lønindeks, og nu har man så yderligere villet ødelægge prisindeksen også i relation til skatten.

Vi siger nej til dette forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Vi har snart fået et specielt forhold til udskrivningslove. Jeg mindes sidste gang, vi behandlede en udskrivningslov, det var i december 1979. Regeringen havde foreslået en forringelse af personfradraget, som den havde svært ved at få igennem. Det endte med, at SF støttede regeringen, og det gjorde vi bl.a. på baggrund af nogle løfter, som skatteministeren gav fra folketingets talerstol.

Jeg vil gerne citere fra folketingets forhandlinger, sp. 2681, hvor skatteministeren bl.a. udtalte:

»Jeg har ved mange forskellige lejligheder sagt, at vi er parate til at drøfte, hvordan den fremtidige udskrivningsskala skal være.«

De mange forskellige lejligheder, skatteministeren hentyder til, er de fortrolige forhandlinger mellem regeringen og socialistisk folkeparti, hvor det blev lovet, at vi skulle få indflydelse på den fremtidige udskrivningsskala, og at det skulle undgås, at forringelserne i dyrtidsreguleringen skulle slå igennem i en forringelse af skatteskalaen.

For en ordens skyld skal jeg nævne, at skatteministeren ved samme lejlighed kom med andre løfter, som regeringen også har brudt. For et løftebrud er der jo tale om. Denne udskrivningslov har ikke på noget tidspunkt været forhandlet med SF, og skalaen er på væsentlige punkter ringere end den, en uændret videreførelse af den gamle udskrivningslov med ændret dyrtidsregulering ville have givet.

Når jeg trækker disse ting frem i dag, er det bl. a. på baggrund af forliget mellem de 4 partier. Der har i den forbindelse været talt meget frem og tilbage om løfter, som CD og de kristelige skulle opnå for at gå i forlig. Hr. Arne Melchior har talt om en gentlemanaftale. Jeg skal helt undlade at kommentere, hvem der er gentlemen her i tinget, og specielt, hvem der ikke er det. Jeg vil nøjes med at bemærke, at det ikke kan holde os vågne om natten, hvis regeringen har givet CD og de kristelige løfter om det ene eller det andet. Al erfaring viser, at løfter fra rege-

ringen til andre partier holdes lige præcis så længe, som regeringen har brug for deres stemmer, og ikke en dag længere. Jeg synes ikke, at dette adfærdsmønster fra regeringens side er særlig hensigtsmæssigt. Det kan ikke undgå at besværliggøre det politiske arbejde, men i visse situationer er det nu beroligende at tænke på.

Det kunne være fristende at bede skatteministeren bekræfte denne fremstilling, men det er jo nok for meget forlangt at bede regeringen sige, at deres løfter er værdiløse, i en situation, hvor de tilsyneladende strør om sig med dem. I stedet for vil jeg bede statsministeren redegøre for de ændringer i den parlamentariske situation, der har medført, at regeringen ikke overholdt sine løfter til os, specielt hvad angår denne udskrivningslov.

Om selve loven vil jeg sige, at selv om det er en forbedring på visse punkter sammenlignet med den skala, som økonomiministeren fremsætter forslag om, er den stadig væk groft asocial. Navnlige er det karakteristisk, at den specielt rammer pensionister. For folkepensionisters vedkommende bliver personfradraget 100 kr. lavere, end en uændret videreførelse af udskrivningsloven for 1980 ville have medført. For gifte pensionisters vedkommende er forringelsen på 600 kr., mens den for ugifte pensionisters vedkommende er på hele 1.400 kr. Jeg gentager: for ugifte pensionister forringes personfradraget med 1.400 kr. Endvidere forkortes proportionalstrækket med 1.900 kr. på trods af den mangeårige socialdemokratiske agitation for en forlængelse af proportionalstrækket.

Generelt må jeg sige, at denne lov er et karakteristisk udslag af regeringens ny linje. De svageste skuldre skal bære de tungeste byrder. Både på grund af indholdet og på grund af omstændighederne omkring lovens fremkomst må vi vende os imod den.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var unægtelig interessante oplysninger, SFs ordfører kom med heroppe. Jeg skal naturligvis ikke blande mig i dem, eftersom det jo var aftaler truffet mellem socialdemokratiet og SF alene. Så forstår jeg bedre, at SF sidste gang deltog i den almindelige nedskæring af personfradraget, sådan at pensionister og andre småkårsfolk skulle betale mere i skat, end de ellers havde været nødt til.